

เที่ยวบาหลี่: สักการะบรมพุทโธ

- หวน พิณรุพันธ์ -

คำปรารภ

ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึงวันที่ 2 กันยายน 2556 ซึ่งจัดโดยบริษัทเจริญทัวร์ ทราเวลเซ็นเตอร์ จำกัด มีคณะเดินทางที่เป็นลูกทัวร์คือเพื่อน ๆ วัยสูงอายุเป็นส่วนใหญ่ มักคุ้นเคยได้พาไปสักการะและชม มหาเจดีย์บุโรพุทโธ หรือ บรมพุทโธ เป็นแห่งแรก และได้พาไปชมการแสดงวัฒนธรรมพื้นเมือง บาร็อง ดันซั พระราชวังสุลต่าน วัดทางพุทธศาสนา วัดฮินดู โบราณสถานในเกาะบาหลี ธรรมชาติ ภูเขา เทือกเขา ทะเลสาบ ชายทะเล ตลาดสินค้าพื้นเมือง ตลาดงานศิลปะของบาหลี และได้พบเห็นชาวบาหลีในชนบทที่มีชีวิตที่เรียบง่ายตลอดสองข้างทางที่รถแล่นผ่าน

ผมจึงนำมาเขียนแล้วทำเป็นอีบุ๊กออกเผยแพร่ ในชื่อเรื่องว่า “เที่ยวบาหลี : สักการะบรมพุทโธ” เพื่อให้นักอ่านอีบุ๊กได้อ่านกัน หวังว่าคงจะทำให้ให้นักอ่านอีบุ๊กได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินกับการอ่านพอสมควร

หวน พันธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี โครงการ 2

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทร.0865399745,025032668

E-mail : huanphinthuphan@hotmail.com,huan@swu.ac.th

Facebook : <https://www.facebook.com/huanphinthuphan>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

สารบัญ

คำปรารภ	
เที่ยวบาหลี่ : สักการะบรมพุทโธ	1
นำเรื่อง	1
เริ่มเดินทางไปบาหลี่	4
มหาเจดีย์บุโรพุทโธ หรือ บรมพุทโธ	6
วัดปะวน และ วัดเมนดุต	14
ถนนสายวัฒนธรรม มาลิโอโบโร	14
พระราชวังสุลต่าน	15
พระราชวังน้ำ	18
วัดพราหม์นันต์	18
เกาะบาหลี่	24
ชมบารอง์ ดันซ์ (Barong Dance)	25
ภูเขาไฟบารัตู	26
ทะเลสาบบารัตู	25
วัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์	29
บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์	29
ตลาดปราบเซียน ตลาดสินค้าพื้นเมือง	30
ตลาดอุบุด ศูนย์กลางงานศิลปะของบาหลี่	31
วัดเม็งวี	32
เทือกเขาเบดูล	34
วัดอุตัน ดานู บราตัน	34
ทะเลสาบบราตัน	34
วิหารตนะห์ ลีต ดินแดนในทะเล	37
ภัตตาคาร ริมชายหาดจิมบาตัน	38
ซื้อปิ้งย่าง กูต้า เซนเตอร์	36
บทส่งท้าย	41
เกี่ยวกับผู้เขียน	47

เที่ยวบาหลิ : `ลักระบรพทโพ

นำเรื่อง

ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวบาหลิ ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึงวันที่ 2 กันยายน 2556 ซึ่งจัดโดยบริษัทเจริญทัวร์ ทราเวลเซ็นเตอร์ จำกัด มีคณะเดินทางที่เป็นลูกทัวร์คือเพื่อน ๆ วัยสูงอายุเป็นส่วนใหญ่

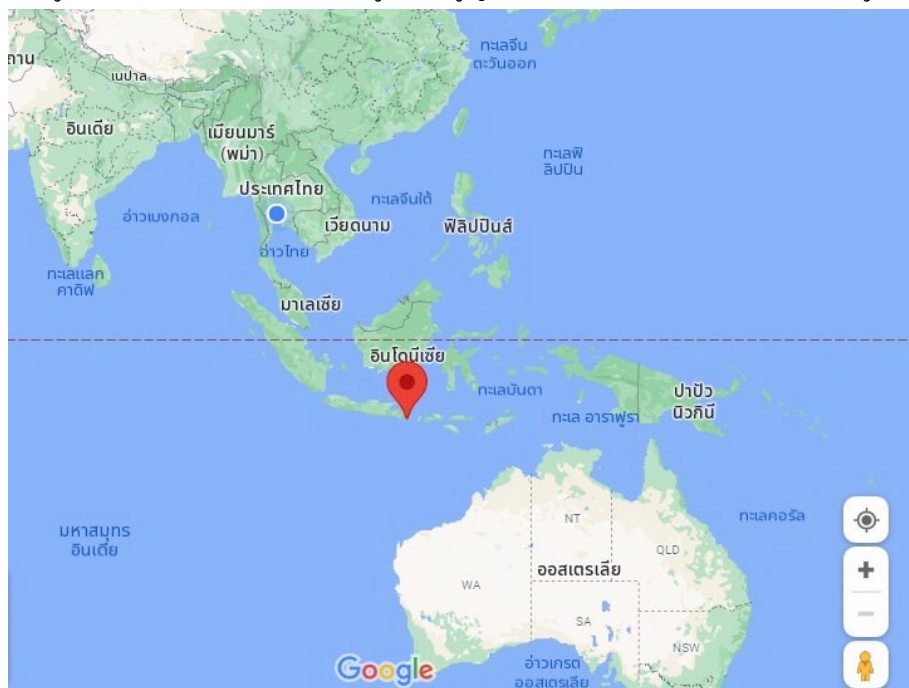
ขอแนะนำให้รู้จัก บาหลิ พอสังเขปกันก่อนนะครับ

บาหลิ เป็นถิ่นที่อยู่ของชนเผ่าออสโตรนีเซียน (Austronesian) ที่อพยพมาจากถิ่นฐานเดิมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และโอเชียเนีย โดยใช้เส้นทางเดินเรือผ่านภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อประมาณ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล วัฒนธรรมและภาษาของชาวบาหลิจึงเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผู้คนที่อยู่บริเวณหมู่เกาะอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และโอเชียเนีย

มีการขุดพบเครื่องมือที่ทำจากหินมีอายุกว่า 3,000 ปีได้ที่หมู่บ้านเจกิก (Cekik) ที่อยู่ทางตะวันตก รวมทั้งที่ตั้งถิ่นฐานและหลุมฝังศพของมนุษย์ในยุคหินใหม่ (Neolithic) ถึงยุคสำริด และโครงกระดูกมนุษย์โบราณอายุกว่า 4,000 ปี จัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานพิบูลบาลากา (Museum Situs Purbalaka) ที่เมืองกิลิมานูก์ (Gilimanuk) อีกด้วย ประวัติของบาหลิก่อนการเผยแพร่ศาสนาฮินดูเข้ามายังหมู่เกาะอินโดนีเซียโดยพ่อค้าชาวอินเดียในช่วงศตวรรษที่ 7 เป็นที่รู้กันน้อยมาก อย่างไรก็ตามบาหลิเริ่มเป็นเมืองค้าขายที่คึกคักตั้งแต่ 200 ปีก่อนคริสตกาล[8] การบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับบาหลิที่เป็นลายลักษณ์อักษร ปรากฏในศิลาจารึกที่ขุดค้นพบใกล้หาดซานูร์ (Sanur) รวมทั้งจารึกบนแผ่นโลหะ เทวรูปสำริด และหินสลักที่แสดงถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูบริเวณรอบ ๆ ภูเขาคุนุงกาวิ (Gunung Kawi) และถ้ำโกอากาจะฮ์ (Goa Gajah)

ในช่วงศตวรรษที่ 9 สังคมของชาวบาหลิเริ่มเฟื่องฟูขึ้น ราว ค.ศ. 900 ชาวบาหลิเริ่มพัฒนาระบบชลประทาน การปลูกข้าว รวมทั้งวัฒนธรรมและศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง หลักฐานเกี่ยวกับราชวงศ์บาหลิเริ่มปรากฏในเวลานั้นเช่นกัน โดยมีภาพแกะสลักหินแสดงพิธีอภิเษกสมรสของกษัตริย์บาหลิทรงพระนามว่าพระเจ้าอุดาเยนา (Udayana) กับ เจ้าหญิงชาวตะวันออก ทรงพระนามว่าเจ้าหญิงมเหศวรรัตตะ (Mahendratta) ที่วัดปุราโกระฮ์เตกิปัน (Pura Korah Tegipan) ที่อยู่บริเวณภูเขาคุนุงบาตูร์ (Gunung Batur) ทั้งสองพระองค์มีพระราชโอรสทรงพระนามว่า เจ้าชายไอรังงา (Airlangga) ประสูติเมื่อ ค.ศ. 991 ในเวลาเดียวกัน ชาวเริ่มแผ่อิทธิพลเข้ามายังบาหลิ เมื่อพระองค์พระชันษาได้ 16 ปี ทรงหนีไปยังชาวตะวันตกและทรงได้รับการสนับสนุนจากชาวชาวในเวลาต่อมา เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ชาว จึงทรงรวมบาหลิและชาวให้เป็นปึกแผ่นจนกระทั่งเสด็จสวรรคต เมื่อค.ศ.1049 ภาษาชาวที่เรียกว่าภาษากาวิ (Kawi) ได้นำมาใช้ในหมู่ราชวงศ์บาหลิ หลักฐานความสัมพันธ์ระหว่างบาหลิกับเกาะชาวในช่วงศตวรรษที่ 11 อยู่ที่หินสลักที่ภูเขาคุนุง กาวี ใกล้กับเมืองตัมปิกซริง (Tampaksiring) หลังจากนั้นบาหลิอยู่ในสถานภาพกึ่งเอกราช จนกระทั่ง ค.ศ. 1284 พระเจ้าเกอร์ตานากาหรือเกียรตินคร (Kertanagara) กษัตริย์ชาวแห่งอาณาจักรสิงหะสาห์รี (Singasari) ได้รุกราน

บาหลิ แต่หลังจากนั้น 8 ปี อาณาจักรสิงหะสาห์ล่มสลาย พระราชโอรสของพระเจ้าเกอรตานากาพระนามว่า เจ้าชายวิจาษาหรือวิชัย (Vijaya) ได้ตั้งอาณาจักรมัชปาหิต (Majapahit) ซึ่งนับถือศาสนาฮินดูขึ้น ช่วงเวลานี้เอง บาหลิถือโอกาสแยกตัวเป็นเอกราช ปกครองโดยราชวงศ์ปาเจ็ง (Pajeng) มีศูนย์กลางใกล้กับเมืองอุบุด (Ubud) แต่กะจะห์ มาดา (Gajah Mada) เสนาบดีแห่งอาณาจักรมัชปาหิตเข้ารุกรานบาหลิในรัชสมัยของพระเจ้าดาเล็ม เบอเดาตู (Dalem Bedaulu) แห่งราชวงศ์ปาเจ็งในปีค.ศ.1343 และได้รวมบาหลิเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรมัชปาหิต หลังจากนั้นบาหลิได้ย้ายศูนย์กลางไปอยู่ที่เกลเกล (Gelgel) ใกล้กับเมืองเสมาระปุระ (Semarapura) ในช่วงปลายศตวรรษที่ 14 โดยมีกษัตริย์ปกครองซึ่งชาวบาหลิเรียกว่าทเวะ อาลุง (Dewa Agung) พระนามว่าพระเจ้าบาตุร์ เร็งก้อง (Batur Renggong) ครองราชย์ในปีค.ศ.1550[7] ก่อนหน้านั้นไม่นานอาณาจักรมัชปาหิตได้ล่มสลายลงในปี ค.ศ. 1515 ลงจากการขยายอิทธิพลของชาวมุสลิม บรรดานักปราชญ์ซึ่งหนึ่งในนั้นคือนักบวชฮินดูชื่อนิราร์ธา (Nirartha) ได้อพยพข้ามมายังบาหลิ โดยนำศิลปวัตถุ ช่างศิลป์ นางรำ นักดนตรี และนักแสดงประจำราชสำนักมัชปาหิตเข้ามาด้วย และได้สร้างวัดปูลูสุรุอุลวาทู (Pura Luhur Ulu Watu) และวัดปูลาดานะห์ลัด (Pura Tanah Lot) ขึ้น การอพยพครั้งใหญ่ของชาวฮินดูจากชาวได้สิ้นสุดลงราวศตวรรษที่ การอพยพครั้งนี้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อสังคมบาหลิ สังคมฮินดูในบาหลิเริ่มซับซ้อนขึ้น มีการนำระบบวรรณะเข้ามาใช้ ชาวบาหลิที่อยู่ดั้งเดิมจึงอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณภูเขาทางตอนใน ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้สืบเชื้อสายของคนเหล่านี้เรียกว่าบาหลิอากา (Bali Aga) หรือบาหลิมูลา (Bali Mula) ยังคงอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านเตองานัน (Tenganan) ใกล้กับวัดปูลาดาศา (Pura Dasa) และหมู่บ้านตรูญัน (Trunyan) บริเวณทะเลสาบบาตุร์

ประเทศอินโดนีเซียและประเทศใกล้เคียง